

[Erik Andersen (Fr.borg amt).]

akkordaftaler, kunne den del af overenskomsten, der giver arbejderne en pressionsmulighed i et forsøg på at hæve deres løn, ikke kunne bringes i anvendelse på kraftværkerne. Derfor er det vel ikke helt urimeligt, at tillidsmandssamvirket inden for netop el- og kraftværkerne ved en henvendelse til folketinget har peget på en række af de problemer, der notorisk eksisterer. At de gør det, kan man registrere ved en omhyggelig gennemgang af den lønstatistik, der foreligger. Her vil man se, at arbejderne på kraftværkerne er at betragte som en lavtlønsgruppe i forhold til arbejderne på de producerende jernindustrielle virksomheder. Vurderer man lønningerne for dem, der er på kraftværkerne, i forhold til den løn, der i øvrigt gives til arbejdere og lønmodtagere, der er underkastet de samme stramme vilkår og betingelser for konflikter og arbejdsforhold, vil man kunne registrere en overordentlig stor forskel, generelt på mere end 2 kr. i timen.

Under henvisning til disse betragtninger skal jeg give den socialdemokratiske gruppes tilsagn om at medvirke til at få dette forhold ændret.

Adam Møller: Der er inden for den konservative folketingsgruppe ingen sympati for det lovforslag, der her er fremsat. Det konservative folkeparti er tilhænger af organisationsfrihed såvel for arbejdstagere som for arbejdsgivere. Vi mener, at det må være op til den enkelte, der deltager på arbejdsmarkedet enten i den ene eller den anden egenskab, selv at afgøre, hvorvidt hans interesser tilsiger ham at være medlem af en organisation eller ej.

I bemærkningen til det lovforslag, som her er fremsat af socialistisk folkeparti, står der, at det i adskillige overenskomstsituationer har vist sig som følge af varsel om konflikt på det private arbejdsmarked, at der har været afgivet strejkevarsler over for kraftværker og andre offentlige forsyningsvirksomheder, ligesom der har været afgivet strejkevarsel over for de dele af den kollektive trafik, som af private udøves på koncessioner udstedt af offentlige myndigheder. Årsagen hertil er efter forslagsstillernes opfattelse disse virksomheders medlemskab af Dansk Arbejdsgiverforening.

Se, da nu forslagsstillerne selv påpeger, at det, der er faren, er nogle strejkevarsler, der er fremsat over for de pågældende virksomheder, forekommer det mig at være at vende tingene på hovedet, når man taler om, at det er medlemskabet af Dansk Arbejdsgiverforening, der er afgørende. Det er vel snarere medlemskabet af de fagforeninger, der fremsætter disse strejkevarsler, som er afgørende for, at der kommer denne farlige situation,

Vi mener at kunne tiltræde de bemærkninger, som arbejdsministeren kom med om grundlovens bestemmelser om organisationsfrihed og om de internationale konventioner, som arbejdsministeren også understregede at Danmark har tiltrådt, og som gør det umuligt at fravige bestemmelserne om organisationsfrihed.

Jeg vil også gerne sige, at det forekommer os, at man tidligere fra regeringens side har taget ret håndfast på disse problemer. Det er fremdraget her under debatten, at vi i februar 1972 behandlede et forslag vedrørende offentligt ejede og koncessionerede virksomheder. Dengang fremsatte ministeren for offentlige arbejder, hr. Kampmann, en udtalelse, som jeg gerne vil have lov at citere. Den blev fremsat den 4. februar 1972 og er citeret i tidenden 1971-72 sp. 2705. Ministeren siger følgende:

„Det er for mig at se ikke sandsynligt, at medlemskab af Dansk Arbejdsgiverforening eller tilsvarende organisationer i sig selv er konfliktskabende. Medlemskab af en sådan arbejdsgiverorganisation er ikke i strid med de koncessionsbestemmelser, som er udfærdiget for de virksomheder, som kan komme i betragtning. Det forekommer ikke at være rimeligt, at man fra statsmagtens side fratager kommunale og private virksomheder retten til frit at organisere sig, . . .“

Disse udtalelser fra ministeren for offentlige arbejder synes jeg, det ville være rimeligt, om tinget lagde sig på sinde, før man begyndte at blande sig ind i retten til frit at organisere sig.

Må jeg i øvrigt gøre den bemærkning, at medlemskab af de faglige organisationer, hvad enten det sker fra arbejdstagernes side eller fra arbejdsgivernes side, jo ingenlunde kun er et spørgsmål om konflikter, om lønfastsættelser og den slags ting, det er jo også